

סג. תורה אור.

(א) לעיל נד: חזר לה:
 עירובין ס: (ב) ג"מ ט:
 שטופת מה: (ג) לעיל ח:
 לקמן קו: (ד) (ויקרא כב),
 (ה) (שמות כב), (ו) ש"ך
 לעיל: (ז) (לקמן סט:),
 (ח) (וב"מ חספסות כסודות
 יא. ד"ה וזונג), (ט) ס"א ל"ג,
 י' עין גר"מ, (כ) עין
 רש"א.

פיר מפרש, וזל מלה
 וכן משמע וספר מחמשים
 למעשר מתוך מחמשים
 וכן ותלה וזל מפרש
 (ועד) : על גלגל מלה
 וכן וכן הענין מחמשים
 משמע מחמשים (ועד)
 ודבריו ברקע.
 שכן מחזן ודבריו
 הקדקד (ועד) למעשר וזל
 שכן קדקד כסף משער
 (ועד) : דכתיב כי
 יתן איש אל רעהו.
 יקח אל כלם למעשר וזל
 כסף שומר שני (ועד)
 דמחשבה כסף וזל
 וזל כסף שומר שומר
 וזל שומר שומר שומר
 כסף, וזל שומר שומר
 יתן אל כלם אל שומר
 כדמיון וקדקד שומר
 וזל אל כלם אל שומר
 (ועד) (עובדות חת).

בגדים אביה הבליעו
וכל היבא דחבב כל
מעשר דכתיב כל ומה
ופרט דתני^(א) יונתה ר
ונשך כלל בשבך ובצו
ובכל אשר חשבוך
ופרט וכלל אי אתה ד
הפרט מפורש פרי מ
כל פרי מפרי וגידולי
כל ריביא הוא ואיבעי
מיהו כל דחבא ריבי
מעיקרא כלל ופרט
אישור אל רעהו כלל
לישמו הדר וכלל ואי
כל דבר פשע גמי ל
נכתוב רחמנא להני
ופרט על כל דבר
ריביא הוא השתא ד
הני פרטי למה לי ח
למעוטי עבדים וחד
למעוטי דבר שאינו
לכר' חייא בר אבא
בר אבא אמר ר' יוחנן

באפי נפשיה דקדאמרת דהא בקרא קמא נמי כפילא כחיז אלף ש"מ
האי כלל דקרא בתיבא הוא ולענין כפל [אלף] דרשינן כלל
ופרט וקרא קמא דכתיב ביה כלל ופרט לענין שבוטה הוא דלחא
דכתיב במתיהו וקרב ענל הניח וגו' : **שליש**. יא לה סימנים דלחא
באלו מילואו (י"ט דף סו.) מה שלמה מיוחדת שיש לה סימנים כו' :
למעוטי דבר שאינו מפורש. שאין לבעלים סימן בו שפטור מחבול :
באברהם

פרטי החם והיחי הוא מצי למכתביהו א"כ היימי ממעט עופות טמאין
הוא כמיני להי החם לא היה דרשין להו בני כפל אלא בני שבויה
אינטרין "למדדרשין מה כליש שנים כו" והא דדרשין ליה
לא נאמר על כד דבר פשע היינו דורשין מיעוט קרקעות ועבדים וש
כסף לו כליש למה כליש שנים ולפי מה שפירשתי דכפל ושבויה הכל
הא דממעטין דבר שאינו מסתים הייזין לענין שבויה צין לענין כפל
(ועל) **אלה** כ" רבי"א. אע"ג דבגרייתא דרש להו כלל ופרט וכלל
המטלטל וגופו ממון ולפי שדרשה זו שגורה בגמרא
צריא דדמי טפי למעוטי דממוכה לקמן כפי' בתרא (ד' קק:) דלמא
עבדים. אע"ג דלעיל ילפינן עבדים מדחלקהו לקרקעות

דבר שאינו פשוט: פירש הקונטרס דבר שאין לבעלים סימן בו
היהו דמקן בשבועות הדיין (שבועות ד' מז: וס' ד"ה על) אי
מסרתי לך וסמא מלא והלה אומר מה שהנחת אהה נוטל אבל זה אומר
דדשימי ושלמה ועוד היינו יכולין לומר דבר המסויים כי היה פ' ד
וחי' אהו דלא וכן ארמיני לקמן (דף סד:) גבי דרשה דהמלא ממלא ד
רימון וחי' אהו דממעט להי' מכפל ודבר שבמדה ושכמשקל ושכמה
ספריס * דבריו לקמן לאחרי דבר שאינו מסויים ואין נראה דמהי'
אין לענין טעון טענת גנב מכפל בגנב עממו מהיכא וחי' אהו
לוי למעט דבר בפסוק האחרון עד שימעט הכסוב כהדיא דלה